

Full diocesà

3 de novembre del 2019

p5 – Cadena de pregària per les vocacions

p7 – El tren missioner en la diada del Domund

10 de novembre, dia de
l'Església diocesana.

Col·lecta de Germanor

«El Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut»

Diumenge XXXI durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de la Saviesa

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosada que cau a terra al matí. Justament perquè ho podeu tot us apia-deu de tothom i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho. Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present en tots. Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

(11,23-12,2)

Salm responsorial

Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.

(Salm 144)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor. Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i a la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

(1,11-2,2)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corre-gué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de

passar. Quan Jesús arribà en aquell indret alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva.» Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat els restitueixo quatre vegades més.» Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

(19,1-10)

«Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador»

La pedagogia de la sorpresa

Jean Hakolimana, prev.

Fa mig segle que es va fer famosa una eina per a l'autoconeixement anomenada la finestra de Johari. Distingeix quatre àrees en la nostra vida: allò que sé de mi mateix i que també sap la gent (pública); allò que sé de mi però que no sap ningú més (oculta); allò que desconec de mi però que sap la gent (desconeguda) i allò que desconec de mi i que la gent ignora igualment (cega). Entre altres coses, aquesta anàlisi posava de manifest l'excés de predictibilitat que, de vegades, complica les nostres relacions. Tornant a l'evangeli d'avui, Jesús, com a mestre jueu, tenia una alta predictibilitat. La relació entre bons jueus i grups de pecadors com els publicans era d'allò conegut per tothom. Així que, quan es convida a casa de Zaqueu, descol·loca tothom, partidaris i adversaris. És un model que no solem copiar, malgrat la seva eficiència.

Els cristians, en el tracte amb els qui viuen al marge de la nostra fe, solem posar al davant l'espai públic. Som altament predictibles: els demanem d'anar a missa, de batejar els fills i de casar-se. Tenim tanta pressa de guanyar-los per al Regne que no ens concedim temps per a una comunicació destesa. Ens convé redescobrir la importància de gestos senzills i compromesos. Jesús no comença amb una predicació, no comença per l'exigència de la conversió. Posa un gest sorprenent: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva.» Accepta de ser acollit a casa d'un pecador, en el món del diner i del poder d'aquest home menyspreat per tots. Lluc no explica el que va succeir en aquella casa. Només diu que el contacte amb Jesús transformà radicalment el ric Zaqueu. Necessitem aprofundir en el testimoni de gestos com aquest.

La imatge

Als nostres dies Zaqueu potser hauria tingut vergonya que el veiessin a dalt d'un arbre per veure passar Jesús. Ell no era de la colla, ell era un personatge de Jericó amb mala fama. S'acosta a Jesús i la seva vida canvia per sempre.

Es converteix en allò que més li cou: les riqueses que ha acumulat en les estafes i el joc brut. Esdevindrà pobre, que no vol pas dir miserable. Compartirà.

Zaqueu dalt de l'arbre (1908). William Hole

Agenda

Lit. hores: Setmana III

4 dilluns

— Sant Carles Borromeu
Rm 11,29-36/Salm 68/Lc 14,12-14

5 dimarts

Les santes relíquies
— Sant Zacaries i Elisabet
— Santa Àngela de la Creu
Beata Maria Ràfols
Rm 12,5-16a/Salm 130/
Lc 14,15-24

6 dimecres

Els sants i beats màrtirs del segle XX a Espanya
— Sant Sever
Rm 13,8-10/Salm 111/Lc 14,25-33

7 dijous

Beat Francesc de Jesús Palau
Rm 14,7-12/Salm 26/Lc 15,1-10

8 divendres

Beat Joan Duns Escot
Rm 15,14-21/Salm 97/Lc 16,1-8

9 dissabte

Dedicació de la Basílica de Sant Joan de Laterà
El Sant Crist de Balaguer
La Mare de Déu de l'Almudena
Ez 47,1-2.8-9.12 o bé 1Co 3,9c-11.16-17/Salm 45/Jn 2,13-22

10 diumenge XXXII de durant l'any / Cicle C

— Sant Lleó el Gran
Jornada de 'Germanor'
2Ma 7,1-2.9-14/Salm 16/
2Te 2,16-3,5/Lc 20,27-38

Jornada de Germanor 2019

Subdepartament d'Autofinançament

El pròxim dia 10 de novembre la vostra parròquia, juntament amb les altres parròquies del bisbat de Solsona, celebrarà la Jornada de Germanor. Tots coneixeu el canvis que estem fent i que hem fet al llarg d'aquests darrers anys. Hem proclamat «Una nova organització diocesana al servei d'unes comunitats parroquials evangelitzadores» i estem treballant per adaptar les estructures diocesanes a la visió en clau de servei, de tal manera que aquestes puguin acompanyar i encoratjar les parròquies en aquest repte. Les passes fetes fins ara han estat diverses per a ajudar les parròquies a esdevenir comunitats «vives, orants, fraternes i evangelitzadores». Accions diocesanes que permeten dotar les parròquies dels fonaments necessaris per a desplegar el seu somni, la seva visió, el seu projecte, que re-

corda aquelles primeres comunitats cristianes que posaven tot el que tenien al servei de tots i se sentien una comunitat de germans. La Jornada de Germanor pot ser un moment propici per a interessar-vos pel conjunt de la vostra parròquia i qui sap si així us animeu a participar en els canvis presents i futurs que està duent a terme en clau de visió diocesana. Aquesta participació pot ser múltiple, sempre fan falta mans, cames, ulls, braços per a fer possible la visió parroquial. Totes les parròquies necessiten col·laboradors que ajudin segons les capacitats i dons. És una bona ocasió per a reforçar les aportacions que feu normalment a la vostra parròquia. Us animem a col·laborar-hi! Més informació a la revista del dia de l'Església Diocesana (a la vostra parròquia) o a la web www.bisbatsolsona.cat.

Mans Unides visita els projectes als països del sud

Des de Mans Unides es dona l'oportunitat als voluntaris i col·laboradors de poder visitar els projectes que es duen a terme als països del sud. Des del nostre bisbat s'ha pogut viure aquesta experiència. En la delegació de Solsona s'ha pogut veure la realitat d'aquests projectes, la gent, la seva cultura, les seves il·lusions i necessitats. L'any 2003, Maria Aurora Aubach, de Bellpuig, pogué conèixer la realitat d'aquests projectes a Guatemala. Lluïsa Salles, de Berga, participà en aquesta experiència al Paraguai l'any 2010. I ara, el passat mes d'octubre, el col·laborador i voluntari Enric Segarra ha pogut participar en un viatge de formació a Bolívia, visitant els projectes que es duen a terme des de les nostres terres. Ell serà el qui en diferents moments ens explicarà la seva experiència i els moments viscuts en aquest país.

Cadena de pregària per les vocacions

Delegació de Vocacions

Amb el mes de novembre arriba la proposta de la «Cadena de pregària per les vocacions», una iniciativa a nivell català que vol promoure la pregària per les vocacions sacerdotals amb l'estímul de cobrir totes les hores de tots els dies d'aquest mes.

Com segurament recordareu, cadascun dels deu bisbats amb seu a Catalunya assumeix tres dies del mes i, en particular, el bisbat de Solsona s'encarrega dels dies 4, 14 i 24. Actualment ja s'està distribuint per les parròquies el material de suport per a aquesta cadena de pregària (uns fullets preparats per les diverses delegacions de Vocacions de Catalunya).

Trobareu també eines a la web www.cadenadepregaria.cat.

Gràcies per la vostra col·laboració i seguim demanant, junts, que Déu beneeixi la nostra diòcesi amb la riquesa de les diverses vocacions!

Pelegrinatge a Fàtima 2019

Un pelegrí

Del 10 al 15 d'octubre un grup de pelegrins, com cada any, van visitar el santuari de Fàtima de Portugal. Publiquem el testimoni d'un dels pelegrins:

«El dia 10 d'octubre sortim, molt de matí, un grup de 35 persones, totes amb molta il·lusió, per visitar la Mare de Déu de Fàtima, a Portugal. Pel camí saludem la Verge del Pilar a Saragossa amb l'avemaria. A la posta de sol arribem a Àvila. Tenim temps per a visitar les muralles, la capella de Santa Teresa i resar el rosari. La ciutat respira l'ambient festiu de santa Teresa que celebren el dia 15. El dia 11 ens dirigim cap a Salamanca. Allà gaudim del seu art, la seva història i la universitat. El guia ens recorda també la teologia, la filosofia, el dret i tota la ciència que s'hi ensenya. Havent dinat continuem el camí fins a Fàtima. Al vespre anem a l'esplanada per saludar Maria i participar en el rosari. El dia 12 al matí practiquem el viacrucis i visitem el poble dels vidents. A la tarda ens movem per les basíliques, les tombes dels vidents i admirem la Gran Plaça. Al vespre participem en el

rosari, processó de les torxes i eucaristia de vigília. El dia 13 és la gran solemnitat de les aparicions. La plaça plena, plena, també el seu entorn. Hi ha qui parla d'un milió de persones participant en el rosari, la missa internacional —que presideix un cardenal coreà—, la benedicció dels malalts i del retorn de la Mare de Déu al seu tron. A la tarda ens arribem fins a l'Atlàntic i visitem Nazaré. Al vespre, a la Plaça, ens acomiadem de nostra Senyora de Fàtima. El dia 14 comença el retorn cap a casa. Visitem Mèrida. El guia ens n'explica la història i l'art. Continuem per l'autovia fins a Talavera de la Reina per descansar i pregar a la Verge del Prado. El dia 15 celebrem la missa de comiat del pelegrinatge al santuari homònim. Continuem fins a Saragossa, on admirem les enramades a la Mare de Déu del Pilar i preguem davant la imatge. Per acabar, és bo de recordar les paraules de sant Lluç en el Magníficat: "Des d'ara totes les generacions em diran benaurada, perquè el Totpoderós obra en mi meravelles." Val la pena de creure amb Maria, la nostra Mare, i seguir els seus consells i les seves petjades.

«L'Església ha de mirar que hi hagi serenor i calmar els cors exaltats»

Declaracions de l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Joan Planellas

L'arquebisbe de Tarragona i primat, Mons. Joan Planellas, va concedir una entrevista a l'agència Flama.

Referint-se a la situació política de Catalunya digué: «L'Església en aquests moments pot aportar la llum de l'Evangeli que és clau en el missatge de Jesús, la misericòrdia, el diàleg i el trobament amb l'altre. Hem de distingir el que pot fer l'Església i el que poden fer els polítics, ja que els qui estan a primera línia són els polítics, no hi ha membres de l'Església en els parlaments. El missatge que ha d'oferir l'Església és el de la misericòrdia, el perdó, mirar de guarir ferides i que hi hagi realment diàleg. Això és el que ha de continuar dient l'Església. Què creus que pot dir més que això? Tenim una ferida oberta en què hi ha unes persones que estan patint des de les diverses parts. Per tant, mirar que hi hagi serenor, mirar de calmar els cors exaltats, perquè els cors exaltats no van bé per al diàleg. En aquest sentit, l'Església no pot dir gaires coses més, ja que afrontar adequadament aquest tema correspon a les diverses opcions polítiques.»

També es va referir als reptes actuals de l'Església: «Un d'ells és si l'Església serà capaç de fer ressorgir el substrat cristià, encara que molts es declarin agnòstics, però s'han amarats d'unes arrels cristianes. Saber proposar d'una forma autèntica l'anunci de la fe i l'Evangeli. Un altre dels

reptes dels quals parlava era que enmig de tantes espiritualitats, en un món que es declara agnòstic, la gent té necessitat "espiritualitats"; tenim molta gent que cerca el sentit de la vida. Un altre gran repte és si serem capaços com a cristians de proposar l'espiritualitat de l'Evangeli, de les benaurances.»

Suport als damnificats per la llevantada

L'arquebisbat de Tarragona ha expressat la seva solidaritat amb els damnificats i els familiars de les persones desaparegudes per la situació causada per la llevantada de la nit del proppassat 22 d'octubre.

Ha agraït la gran tasca que molts voluntaris i els serveis públics han prestat o continuen prestant per restablir, en la mesura possible, la normalitat en les zones afectades.

Ha lamentat també la caiguda del cos superior del campanar de l'església parroquial de Sant Pere Apòstol de Savallà del Comtat, fet que ha provocat l'esfondrament de la cúpula del presbiteri.

La parròquia de Montblanc ha tocat a difunts i ha celebrat una missa especial, mentre que l'abadia de Poblet ha dedicat un concert d'orgue a benefici dels damnificats.

El tren missioner, plat fort de la diada del Domund

Redacció

En el marc del Mes Missioner Extraordinari, declarat pel papa Francesc, el dissabte 19 d'octubre va tenir lloc la trobada del Tren Missioner – Domund 2019, organitzada per Cristians Sense Fronteres conjuntament amb les delegacions de Missions i Obres Missionals Pontifícies de les diòcesis catalanes.

Al voltant de quatre-centes persones, principalment infants i adolescents, van participar-hi procedents dels arquebisbats i bisbats de Barcelona, Girona, Lleida, Sant Feliu, Vic, Tarragona, Tortosa i Urgell. Un total de vint-i-vuit grups entre parròquies, escoles i altres colles de pastoral van poder gaudir d'un programa ple d'activitats que anaven des d'espais de música i ball fins a estones de reflexió en grup per edats, una eucaristia i un espai de testimoni missioner.

El bisbe de Tortosa, Enric Benavent, féu d'amfitrió de l'acte com a bisbe responsable de l'àmbit de les missions dins la Conferència Episcopal Terraconense.

La jornada finalitzà amb una «Festa de l'enviament», moment en què els participants van manifestar el seu compromís de ser testimonis de la seva fe i, per tant, missioners en els seus entorns més propers: família, escola, amigats, etc.

Humor

Les històries de l'escolà Miquel (10)

Reflexió: En els moments en què tenim dificultats, és habitual que recorrem a Déu.

Us deixem dues frases positives perquè ens ajudin a tots a confiar sempre en Déu i no sols en els mals moments:

–«Si Déu és tot el que tens, llavors tens tot el que necessites!» (cf. Jn 14,8).

–«Per què demanar un desig a una estrella, quan pots pregar a Déu que va ser qui va crear tot l'univers?»

Propòsit: Cuidar la nostra relació amb el Senyor sempre.

Còmic: Mn. Joan Maria Padrell (prevere de l'arquebisbat de Tarragona). Reflexió: Mn. Xavier Romero (prevere del bisbat de Solsona).

Glossa

Els mitjans de comunicació catòlics

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Divendres passat, dia de Tots Sants, vaig presidir la missa de TV2, com ja he fet en alguna altra ocasió. Aquesta celebració eucarística que cada setmana es retransmet per televisió m'ha fet pensar en la importància que tenen els mitjans de comunicació per a fer arribar a moltes persones l'Evangelí.

Avui dia, tots sabem que els mitjans, siguin premsa, ràdio, televisió o xarxes socials, no solen ajudar gaire l'Església, més aviat la perjudiquen, sigui directament, amb acusacions, sigui indirectament, afavorint una societat amb uns valors allunyats de l'Evangelí.

Però aquest fet no ens ha de fer oblidar tants i tants mitjans de comunicació catòlics que treballen i informen objectivament sobre la vida de l'Església i procuren la celebració de l'eucaristia i la pregària de les hores i del sant rosari a tantes persones que no poden sortir de casa o bé que els ajuda pregar amb d'altres encara que sigui a través de la ràdio o la televisió.

Si mirem a prop, tenim els fulls parroquials i el diocesà,

les webs i els canals de les xarxes socials, tant de les parròquies com de la diòcesi i organismes i grups diocesans. En tots podem veure les bones iniciatives nostrades que van realitzant. Si mirem més enllà, podem aprofitar-nos de revistes com *Catalunya Cristiana*, de digitals com *Catalunya Religió*, d'emissores com *Ràdio Estel* i de programes religiosos televisius com «Signes del temps».

I no cal dir si seguim les notícies i xarxes a nivell universal. Em ve a la ment, per exemple, la xarxa mundial d'oració del Sant Pare que ha promogut en els últims anys un vídeo mensual amb les intencions de pregària del Papa: una nova manera de fer arribar als fidels aquestes intencions.

I, tornant al que deia al començament, la missa que retransmet la televisió —en els seus diferents canals— és moltes vegades l'únic mitjà que tenen les persones malaltes o impossibilitades de participar en l'eucaristia.

Per tant, no perdem l'esperança envers la tasca dels mitjans de comunicació i pensem que n'hi ha molts que ofereixen el bo i millor i la majoria de vegades de manera voluntària.

